

Hør, det hveser
Gjennom kjerr og kratt
Se furuskogene omriss
Mot månens bleke natt

Før den falmer i et skimmer
Der morgentåke sakte stiger opp
Som drømmevev fra elv og vann, og myrer
I hjertet av en furet, værbitt kropp

Men la deg ei forføre av dets ynde
Mangt et myrlik falt for vever huldresang
Om du så søkte rike harmonier
Spiller her kun ensomhetens monotone klang

Lik et rovdyr sakte temmes
Men aldri eies fullt og helt
For sønnavind og lovord fra det fjerne
Er vårt sinn og hjerte delt

Se deg aldri mer tilbake
Din tid har kommet for å dra
Se deg aldri mer tilbake
Nå vet du hvor jeg kommer fra

Som marg igjennom telers knokler
Strekker seg fra bukt og fjord
En egenrådighetens folkesjel
Mot fjell og vidde der i nord

Så la deg ei av sindigheten kverve
Det er bergvegg mellom oss du ikke ser
Reis så som gjest igjennom riket
Her inne er der ikke plass til fler

Se deg aldri mer tilbake
Nå som du vet hvor jeg kommer fra
Fra fjordgap, gjennom vinterkledde skoger
Over tindens kalde, nakne topp

Med en puls av srtridig vilje, banker
Selve hjertet i en furet, værbitt kropp